

Hvad er en fiasko ?

Jeg kommer jo ikke uden om at tale om weekendens kamp i Kazakhstan. Det er der blevet brugt mange grimme ord på i medierne efterfølgende. OK – 'fiasko' kan sikkert også give nogle billige clickbaits. Men ordet 'fiasko' er skudt langt over målet. Kazakhstan er ikke noget nemt sted at spille.

Jeg var der selv i 2007 til en kvalifikationskamp, hvor en kamp mod Belgien endte 2-2 – så vi er ikke de første, der har snublet derude. Alene tidsforskellen på de fem tidszoner gør et eller andet. Og lad os endelig lade være med at indkalkulere sommertidsskiftet i weekenden – det kan man blive helt svimmel af at skulle regne ud. Det kan være galt nok at skulle huske at sætte havemøblerne frem nu og tilbage til efteråret. Simpel huskeregel – men lad være med at tænke for meget på konsekvenserne.

Jeg var godt nok dengang ikke i Astana, men i den gamle hovedstad Almaty (også kendt som Alma-Ata, hvor alle hurtigsløbsrekorder på skøjter blev sat på grund af den tynde luft). Det var i øvrigt et helt fantastisk anlæg, som jeg fik fornøjelsen af at se. I det hele taget var Almaty en fantastisk oplevelse med en meget særpræget blanding af traditionel østeuropæisk beton og nyklassicistiske bygninger fra før revolutionen. Alt i alt var det en formidabel oplevelse, som jeg til enhver tid vil tage med mig (trods bureaukratiet ved både indrejse og udrejse).

Men Danmark er altså langt fra det eneste hold, der har haft problemer derude – og jeg vil garantere, at der også er andre af holdene i vores pulje, der løber i problemer. Til gengæld har jeg også oplevet kazakhstanske hold på udebane, som langt fra har været imponerende. Geografien her vægter voldsomt – og det gælder selvfølgelig også den anden vej.

Indsatsen i weekenden var ikke køn – og meget klogere fodboldkyndige mennesker end jeg kan uden tvivl forklare, hvad hulen der skete i det sidste kvarter. Men et eller andet tilsyneladende uforklarligt skete der i hvert fald.

Vendepunktet synes set fra den dybe lænestol at være straffesparket, som giver 1-2 målet. Det er der sagt og skrevet meget om – noget klogt, andet mindre klogt. Hvis vi lige lader kendelsen ligge i første omgang, blev der harceleret over, at VAR ikke engang checkede kendelsen igennem. Og det er noget forbandet vrøvl (pardon my French). VAR checker alle straffesparkskendelser igennem. Når VAR-dommeren ikke kalder dommeren til skærmen, er det det formentlig, fordi han ikke står med vinklen, der kan så tvivl hos dommeren – altså en vinkel, som han ikke havde i forvejen. VARs opgave er ikke at gå ind og dømme kampen for anden gang – det er at eliminere grimme overskrifter dagen efter. Så hvis beviset ikke er der, er VAR ude af ligningen.

Lige akkurat dette er desværre stadig efter godt to år herhjemme stadig en af de mest udbredte misforståelser. En anden er den stadig udbredte udtalelse, at nu har VAR dømt et straffespark. Nej, det har VAR ikke. Dommeren dømmer på banen, som om der ikke var VAR. Han tager den første afgørelse (på banen), han kan eventuelt få hjælp fra kollegaen i vognen – men i sidste ende er det dommeren selv, der har den endelige afgørelse. Der er kun én chef. Så kan han eventuelt få hjælp af nogle medarbejdere – men den endelige afgørelse ligger altid hos manden på banen.

Bortset fra det har jeg endnu ikke set nogen TV-vinkler, der kan bevise det ene eller andet omkring straffesparket (og så kan man jo altid forlade sig på den fornemmelse, der siger, at

angrebsspillere i eget straffesparksfelt er noget farligt noget – bare tænk tilbage på VM i Rusland.

Det var i den grad surt show for Danmark, men sådan noget sker fra tid til anden. Jeg husker stadig, da vi i forrige-forrige kvalifikation vendte et nederlag i Portugal til en sejr på de sidste ti minutter. Tingene går op og ned, og det kan være forbandet irriterende, men det er jo også det charmerende ved fodbold. What goes up, must come down. Og der er stadig masser af kvalifikationskampe til at få samlet dette op.

Alt dette bare for at understrege, at et nederlag i Kazakhstan er altså ikke verdens undergang.

I den mere ufarlige afdeling har jeg fået et par spørgsmål omkring tillægstid og mistænkte hjernerystelser. Vi så jo alle, hvordan der ved VM blev lagt mere tillægstid på, så vi fik halvlege på måske otte til ti minutter oven i hatten. Det er faktisk ikke nogen lovændring, men en indskærpelse. Det er noget, som vi kommer til at drøfte med Superligaklubberne på vores møde sidst i april, for vi ændrer principielt ikke fortolkninger midt i en sæson. Men det skal ikke være nogen hemmelighed, at man fra internationalt hold gerne ser en strengere fortolkning af, hvornår der skal lægges tid til. Specielt har man kig på, hvor lang tid en scoringsjubel tager (og den kan vare meeeget længe). Men sker der noget herhjemme, bliver det altså tidligst fra næste sæsonstart.

De midlertidige udskiftninger ved mistænkte hjernerystelser er en absolut fornuftig ting, Der har været nogle grimme eksempler de seneste år, hvor spillere er blevet sendt tilbage på banen igen, selv om de åbenlyst ikke var klar (det burde have givet nogle røde ører ude på bænken – ikke herhjemme, fordi her har vi ikke mødt lige akkurat den variant).

Men det er stadig på forsøgsstadiet internationalt, og vi afventer konklusionerne. For der er nogle rent lovmæssige implikationer. Spiller A har en mistænkt hjernerystelse, hvorfor han midlertidigt udskiftes med spiller B. Nogle minutter efter er spiller A klar igen – men hvem skal han så skifte med: er det den indskiftede spiller B eller måske en helt anden spiller C? Alt sådan noget er vi nødt til at have fuldstændig styr på, før vi i givet fald sætter det i søen herhjemme.

Det har på mange måder været en begivenhedsrig uge, som også har budt på årets lovændringer fra IFAB. Ingen sensationer, men nogle justeringer. Vanen tro brager jeg ikke ud med det her og nu, for så skal der nok være en enkelt ubefæstet dommer, der går ud og praktiserer det fra næste weekend. Så vi lader spændingen hænge nogle uger endnu.

Godt nok har vi fået sommertid, men det har ikke lige været til at se på kuløren i haven de seneste dage. Vi håber det bedste – og så nyd så ellers et par hidsige slutspil i Superligaen, for ikke at tale om det internationale.